

Arrest

nr. 324 834 van 9 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. C. VANHALST**
 Osseghemstraat 275 / 4
 1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders X en X, op 7 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. C. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 25 februari 2020 samen met zijn ouders en zus. Op 27 februari 2020 verzoeken verzoekers ouders om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed worden ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 30 maart 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van deze verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Op 14 oktober 2021 worden de door verzoekers ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroepen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij de arresten nrs. 262 239 en 262 240. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 30 juni 2023 dienen verzoekers ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden andermaal, op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, vermoed ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 14 september 2023 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad bij arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 verworpen.

1.3. Op 25 juni 2024 dient verzoeker zelf, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 november 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Uit je administratief dossier blijkt dat je op 19/08/2014 bent geboren in Tbilisi en dat je de Georgische nationaliteit hebt.

In augustus 2019 beslisten je ouders, A. K. (x.xxx.xxx) en Z. D. (x.xxx.xxx) om samen met jou, en je zusje Z. B. (x.xxx.xxx) Georgië te verlaten. Op 27/02/2020 dienden je ouders vervolgens een eerste verzoek in tot internationale bescherming in België waarvan op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 vermoed wordt dat het ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Dit verzoek was het voorwerp van een beslissing van het Commissariaat-generaal op 31/03/2021. Je ouders gingen tegen die beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op 14/10/2021 hun beroep verwierp in hun arrestnummer 262240.

Je ouders dienden vervolgens een tweede verzoek in tot internationale bescherming op 30/06/2023 waarin zij zich op dezelfde asielmotieven van hun eerste asielverzoek baseerden. Dat laatste verzoek was op 14/09/2023 bijgevolg opnieuw het onderwerp van een weigering vanwege het Commissariaat en het beroep dat je ouders toen indienden werd eveneens opnieuw verworpen door de RVV in haar arrestnummer 308037 van 10/06/2024. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 25/06/2024 dienden je ouders in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in.

In dat kader verklaarde je Georgië niet kent en het liefst in België zou willen blijven. Je zou ook niet langer naar Georgië willen terugkeren omdat je vader je TV-beelden had laten zien waaruit bleek dat de Georgische regering pro-Russisch in tegenstelling tot jouw familie die pro-Europees is. Je vader liet je ook beelden zien waarop leerlingen en leerkrachten op school werden geslagen in Georgië waardoor je eveneens vreest om terug naar Georgië terug te keren. Voorts zouden je ouders je verteld hebben dat ze problemen hebben in Georgië waardoor jullie niet zouden kunnen terugkeren. Je kon je echter niet meer herinneren wat die problemen precies waren.

Je legde de volgende bewijsstukken neer ter staving van je asielrelaas: een aanbevelingsbrief en aanwezigheidsattest van je school in België, een psychologisch verslag daterend van 2022, je geboorteakte, de huwelijksakte van je ouders, je Georgisch paspoort

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Je advocaat was voorts aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en kreeg de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming eveneens rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Betreffende je psychologische problemen dient gesteld te worden dat nergens uit het attest blijkt dat je niet in staat zou zijn om je asielmotieven weer te geven noch bleek uit het gehoor dat er zich hieromtrent problemen voordeden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier op het Commissariaat-generaal dat je internationale bescherming hebt ingeroepen omdat Georgië je als land onvoldoende bekend is, omdat je tv-beelden had gezien die erop wezen dat de Georgische regering Pro-Russisch is, dat je eveneens beelden had gezien waaruit bleek dat leerlingen en leerkrachten worden geslagen op school, omdat je moeder problemen had in Georgië, hoewel je niet kon vertellen wat die problemen precies waren. Je slaagde er echter niet in om je verzoek tot internationale bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient bemerkt te worden dat je vrees voor een eventuele terugkeer naar Georgië louter uit gebrek aan kennis over je herkomstland op zich geen element is die ressorteert onder de definitie van internationale bescherming. Je zou bij een terugkeer overigens op je ouders en je andere familieleden ter plaatse (GV P. 6) kunnen rekenen om meer te weten te komen over de gewoonten en gebruiken in je herkomstland en je op die manier te integreren.

Wat je verklaringen met betrekking tot pro-Russische regering betreft in Georgië dient bemerkt te worden dat dit louter om een algemene vaststelling gaat en dat daaruit niet blijkt dat jij en je familie daardoor systematisch vervolging zouden moeten vrezen omwille van jullie pro-Europese houding, zoals ook reeds gemotiveerd werd bij je ouders en je hieromtrent op zich geen nieuwe elementen aanhaalt.

Voorts is het feit dat je niet naar Georgië zou kunnen terugkeren omdat schoolgaande kinderen en leerkrachten er worden geslagen een loutere blote bewering die je op geen enkele wijze kon onderbouwen, laat staan om het structurele karakter ervan aan te tonen. Dit geldt eveneens voor de, verder louter hypothetische, verklaring van je advocaat die stelde dat je bij een eventuele terugkeer naar het pro-Russische Georgië mogelijk zou worden uitgesloten op school omwille van je lang verblijf in het Westen (GV P. 9).

Voor het overige verwijst je enkel naar motieven die reeds door je ouders werden aangehaald en waarop in hun beslissing reeds uitgebreid werd gemotiveerd.

De documenten die je ter staving neerlegde veranderen niets aan bovenstaande beslissing. De documenten van je school bewijzen louter dat je schoolgaand bent in België, het psychologisch rapport stelt louter naar het feit dat je lang verblijf in het opvangcentrum en de onzekere leefsituatie van je ouders als gevolg van jullie asielprocedures hoofdzakelijk je gedrag op school op een negatieve wijze heeft beïnvloed, zonder dat er een verband wordt gelegd met je vrees om naar Georgië terug te keren.. Je geboorteakte, je paspoort en de huwelijksakte van je ouders hebben weinig relevantie voor je vluchtrelaas gezien het feit dat er niet aan je Georgische identiteit wordt getwijfeld of aan het huwelijk van je ouders.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker een beoordelingsfout aan en beroept hij zich op de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome

op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van “de nationale en de internationale beschermde kinderrechten”, van het principe van behoorlijk bestuur, van het vertrouwensbeginsel en van de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Hij werkt dit middel als volgt uit:

“1. Het is wel zo dat bepaalde bijzondere procedurele noden toegepast werden : gezien de te jonge leeftijd van verzoeker A., de eventuele psychologische toestand ;

2. In paragraaf 4 van de motivering (pag. 2 van de beslissing van het CGVS) blijkt dat hij niet kon weergeven welke problemen zijn moeder in Georgië gehad heeft ;

Dat de onmogelijkheid dit te vertellen tijdens een gehoor op het CGVS blijkt het gevolg te zijn van een stress-toestand tijdens het gehoor — wat logisch verslablijkt te zijn voor een jongen geboren op 19.08.2014 ; bij het herlezen van het psychologisch verslag van 13 januari 2022 kan men nu begrijpen dat een stresserend individu, met het “attention deficit — hyperactivity” zoals gekenmerkt in het internationaal classement DSM-V wel degelijk het kenmerk heeft van zich moeilijker zaken te herinneren door vluchtig te werk te gaan, hyperactief en dus goed inspanning doet om herinneringen te doen terugkomen;

3. Dat volgens paragraaf 5 van de motivering zou A. vrees hebben vooreen terugkeer naar Georgië louter uit gebrek aan kennis over zijn herkomstland;

Dit is een al te vlugge en eenvoudige besluit, zonder rekening te houden met het geheel van de factoren die hij vluchtig aangekaart heeft en welke moeten aangevuld worden met de elementen welke die jongen niet heeft kunnen uitdrukken gezien de psychologische drukte van een op het eerste zicht goed afgelopen interview zou men kunnen zeggen ;

4. Dat uit het psychologisch franstalig rapport dat neergelegd werd tijdens het gehoor op het CGVS moet volgende in acht genomen worden : dit rapport opgesteld door een psychologe van E. R. 28/te Verviers werd opgesteld op 13 januari 2022 en is dus niet volledig actueel;

Men leest er dat het kind A. zeer afhankelijk is van de aanwezigheid van zijn moeder, dat hij zich blijkbaar in grote onveiligheid voelt in geval van haar afwezigheid, blijkbaar met wat uitzondering op school. Hij wordt opgevoed in een anxiogeen klimaat gepaard gaande met een chronische stress bij de ouders.

Zich refererend naar het internationaal DSM-V klasement vertoont hij kenmerken welke dicht aanleunen bij het “Attention deficit — hyperactivity — non specified”

Er werd inderdaad geconstateerd tijdens het gehoor dat hij angstig en kort antwoordt, dat hij gegevens dat hij wist te vertellen voor het gehoor, plots verloren was tijdens het gehoor. Dit confronterend met zijn uitspraken tijdens het gehoor kan inderdaad nu begrepen worden dat hij “Attention deficit” heeft, hij kan zich moeilijk concentreren, het moet rap gaan, dus niet te veel nadenken, beter vlug over iets anders praten !

Dat het bijgevolg normaal blijkt te zijn dat hij zich de moeilijkheden die zijn moeder gekend heeft niet meer kon navertellen op het interview (zie 4de paragraaf pagina 2) ;

Het zelfde geldt voor opmerking op paragraaf 5, pagina 2 ;

Het zelfde geldt gedeeltelijk voor artikel 57/6, § 3, 6° wet van 15 december 1980 ;

5. Wat betreft het aanhalen van eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen :

(paragraaf 6 van de motivering van het CGVS)

Volgens het CG is de aanvraag om internationale bescherming niet ontvankelijk omdat er geen eigen feiten zouden zijn aangehaald.

Uit het voorgaande blijkt dat hij bepaalde eigen elementen niet of zeer moeilijk heeft kunnen uiten n aanbrengen, dat dit een quasi onmogelijkheid bleek te zijn, gezien een uit 2022 neergelegd psychologisch rapport op het CGVS neergelegd ;

Daarbij dient de nadruk gelegd te worden dat een bijkomend objectief opgesteld rapport van een kinderpsycholoog zou dienen neergelegd te worden, vooraleer het CGVS een definitieve beslissing kan geven over de aanvraag internationale bescherming van de jonge A. ;

Dit brengt mee dat indien nog beroep en hulp zou kunnen bekomen worden van een (kinder) psycholoog — een bijkomend stuk zou neergelegd worden ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen :

Dat eventuele andere geactualiseerde informatie eveneens zou bijgebracht worden ;

6. Hieruit volgt dat het CGVS :

- Jammer genoeg bij gebreke aan een objectief psychologisch — een objectief verslag van een (kinder)psycholoog, dewelke eventueel zijn gegronde vrees in geval van terugkeer naar Georgië beter zou kunnen analyseren en uitdrukken ;

- dat is een essentieel element ter vervollediging van dit dossier — het kind zal zich anders uitdrukken ten aanzien van een kinderpsycholoog of kinderpsychiater dan tegenover één van zijn ouders ;

- Niet zorgvuldig heeft gehandeld, bij gebrek aan fundamentele informatie met betrekking tot de vrees van de jonge verzoeker in geval van teurgkeer;

7. Volgens het CGVS wordt hier toepassing gemaakt van artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 — om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren - omdat volgens het CG er door verzoeker geen eigen feiten zouden zijn aangehaald. Wij menen dat uit de motivatie van verzoeker hiervoor er wel degelijk eigen feiten werden aangehaald. De CG had het verzoek om internationale bescherming minstens ontvankelijk moeten verklaren ;

Dit dossier zal aangevuld worden in de mate van het mogelijke met : eventueel psychologisch rapport en andere nuttige info ;

8.In de vierde en zesde paragraaf(van pagina 2) wordt er gesproken over pro-Russische regering en het CG beschouwd dit als een algemene vaststelling en dat ge daaruit geen vervolging zou moeten vrezen omwille van de pro-Russische houding erbij voegende dat dit element reeds bij zijn ouders aangehaald werd en dat dit geen nieuw element zou zijn ! Dit is toch een volledig nieuw element en kon door de ouders nog niet aangehaald worden, gezien de feiten slechts dateren vanaf 26 oktober 2024 :

-verkiezingen vonden plaats op 26 oktober 2024 : sedert dien is een pro-Russische regering aan de macht met tal van manifestaties, brutaliteit van de politiediensten en onwettige arrestaties ;

-achteraf blijkt dat de verkiezingen gemanipuleerd werden, meer corruptie, meer kenmerkende oorlogsdreiging ;

-gevolg de dagelijkse manifestaties en brutaliteiten vielen reeds verschillende slachtoffers ;

-mensenrechtenschendingen, verschillende wetten werden geïmplementeerd welke het Poetinregime rechtstreeks dienen ;

-onmogelijkheid voor een kind of andere minderjarige om zich in een dergelijke omgeving te ontwikkelen — kind zou opgevoed worden in een gevaarlijkere omgeving, gezien zijn ouders vertegenwoordigers zijn van de oppositie, oppositie van de “Georgische Droom”. omgeving ;

-sedert die datum een steeds meer levensbedreigend land en wordt Georgië niet meer als “veilig land” beschouwd zoals toen ten tijde van de asielaanvragen van de ouders ! ;

Er zou kunnen sprake zijn van een schending van de kinderrechten en van artikel 3 (mensonterende behandeling) en artikel 8 (splitsing van de minderjarige kinderen en van de ouders uit één gezin) van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, indien de weigeringsbeslissing van het CGVS zou leiden tot terugkeer naar het land waarvoor vrees geuit werd ;

Op grond van de aangehaalde argumenten staat vast dat de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde beginselen schendt ;

Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.”

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 21 februari 2025 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus “Georgië algemene situatie” van 12 februari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.2.3. Ter terechtzitting maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- *screenshots van The Daily Beat van verschillende data (stuk 1);*
- *attest ter bevestiging psychologische begeleiding d.d. 24 februari 2025 (stuk 2);*
- *screenshot MTAVARI.TV (stuk 3).*

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, merkt de Raad op dat deze wetsbepaling enkel het algemeen toepassingsgebied van de wet uiteenzet. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

Verder beroept verzoeker zich op een schending van “*de nationale en de internationale beschermde kinderrechten*”, maar verduidelijkt hij niet *in concreto* welke specifieke kinderrechten door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

Daar waar verzoeker de schending opwerpt van “*het principe van behoorlijk bestuur*”, wijst de Raad erop dat de beginselen van behoorlijk bestuur een veelzijdig begrip is dat meerdere beginselen in zich houdt en het de Raad onmogelijk is, en het hem evenmin toekomt, uit de loutere bewoording “*het principe van behoorlijk bestuur*” het bedoelde beginsel van behoorlijk bestuur te distilleren. Verzoeker geeft geenszins aan op welk beginsel hij doelt waar hij zich, benevens het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, beroept op “*het beginsel van behoorlijk bestuur*”. Ook preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, kan enkel dienstig worden aangevoerd wanneer de rechten vermeld in voornoemd artikel daadwerkelijk geschonden dreigen te worden. Onderhavige beslissing houdt enkel in dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard en houdt geen schending in van genoemd artikel. De Raad wijst er te dezen op dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in verzoekers gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoeker feitelijk gescheiden wordt van zijn familie. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoeker daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt in het kader van onderhavige procedure dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het

Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Je advocaat was voorts aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en kreeg de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming eveneens rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts, wat betreft de aangehaalde psychologische problemen, merkt de Raad op dat verzoeker onvoldoende concrete elementen aanreikt om op basis hiervan bijzondere procedurele noden in zijn hoofde aannemelijk te maken. In het door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde psychologisch attest d.d. 13 januari 2022, dat is opgesteld door psychologe V. K. die verzoeker sinds 20 oktober 2021 opvolgt, blijkt geenszins dat verzoeker niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. In deze wijst de Raad erop dat uit dit attest blijkt dat verzoeker (behoudens verlatingsangst ten aanzien van zijn moeder (zie *infra*) niet nader geconcretiseerde) psychologische moeilijkheden kent en dat de geconsulteerde psychologe meent dat hij baat heeft bij psychologische begeleiding, doch ook dat: *“Au vu des éléments actuellement en ma possession, son état psychologique ne nécessite pas de poser un diagnostic.”* In weerwil tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, blijkt uit voormeld attest geenszins dat hij lijdt aan *“déficit de l’attention et hyperactivité, non spécifié”* zoals opgenomen in het internationaal klassemment DMS-V. Uit dit attest blijkt enkel dat de geconsulteerde psychologe verzoekers psychologische moeilijkheden hieraan linkt, maar zelf expliciet stelt dat hij niet voldoet aan alle vereiste criteria voor deze diagnose. Hierbij wordt niet verduidelijkt aan welke criteria hij zou voldoen en hoe dit werd vastgesteld. Waar in dit attest wordt gewezen op het feit dat verzoeker grote moeilijkheden kent bij afwezigheid van zijn moeder, benadrukt de Raad dat uit dit attest eveneens blijkt dat de behandelende psychologe hieraan gewerkt heeft en dat verzoeker zelfstandig sessies bij haar volgt. Bovendien stelt de Raad vast dat dit attest reeds dateert van 13 januari 2022 en dus geen actueel beeld geeft inzake de psychologische toestand van verzoeker. Het bij zijn aanvullende nota d.d. 26 februari 2025 gevoegde attest van 24 februari 2025 van klinisch psychologe E. G. bevestigt enkel dat verzoeker psychologische opvolging krijgt, zonder vermelding van wanneer deze opvolging door deze psychologe is aangevat. Bovendien dit algemeen attest ligt er op heden geen enkel recent attest voor betreffende verzoekers actuele psychologische toestand, ondanks de erkenning van het belang ervan en het voornemen in het verzoekschrift een dergelijk attest voor te leggen. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift zou insinueren dat de verwerende partij een psycholoog diende aan te stellen om een diagnose te stellen inzake zijn psychologische situatie, benadrukt de Raad dat artikel 48/9, § 2, van de Vreemdelingenwet in de mogelijkheid voorziet voor de verwerende partij om dit te doen, doch niet in een verplichting. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit op normale wijze is geschied, dat hieruit geen problemen omwille van eventuele psychologische problemen kunnen worden afgeleid en dat verzoeker op het einde van het persoonlijk verklaarde dat hij alle redenen heeft kunnen uiteenzetten waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren en dat hij alle vragen goed had begrepen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat hij heel kort antwoordde en zeer angstig was, maar biedt hierbij geen verdere verduidelijking en overigens kan dit ook geenszins worden afgeleid uit de lezing van het geheel van de notities van het persoonlijk onderhoud. Waar verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen dat hij over bepaalde elementen niet of zeer moeilijk kon vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud, onderstreept de Raad dat hij in het verzoekschrift niet de minste duiding geeft over welke concrete elementen dit juist gaat en welke elementen hij moeilijk of niet kon vermelden, hetgeen niet ernstig is.

2.3.7. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 november 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1,

§ 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.” De ouders van verzoeker dienden zelf reeds twee maal verzoeken om internationale bescherming in. De eerste verzoeken werden door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden op 30 maart 2021 en de tegen deze beslissingen ingestelde beroepen werden door de Raad verworpen bij de arresten nrs. 262 239 en 262 240 van 14 oktober 2021. De volgende beschermingsverzoeken van de ouders werden door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op 14 september 2023. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad bij arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 verworpen. Deze beslissingen en beoordelingen zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: “De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.8. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verwees naar problemen die zijn moeder kende in Georgië, waarover hij enkel kon stellen dat hij denkt dat dit iets met politiek te maken had (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Verzoeker lijkt hiermee in te gaan op het politiek profiel van zijn moeder en de vrees die zij hieromtrent koesterde, en die zijn ouders in het kader van hun tweede beschermingsverzoeken aanhaalden (administratief dossier, map landeninformatie). Daarnaast verklaart verzoeker tijdens de administratieve procedure dat de regering in Georgië pro-Russisch is (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8).

Waar verzoeker verwijst naar de vrees die zijn ouders naar aanleiding van hun tweede beschermingsverzoeken aanhaalden omwille van het politiek profiel van zijn moeder, merkt de Raad op dat de beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat verzoekers ouders geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maken omwille van het politiek profiel van zijn moeder – definitief is. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees omwille van het politiek profiel van zijn moeder, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden. De door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde recente ontwikkelingen in Georgië en de bij zijn aanvullende nota gevoegde informatie hieromtrent, alsook de door de verwerende partij in haar aanvullende nota aangereikte COI Focus “Georgië – algemene situatie” van 12 februari 2025, vermogen dan ook geen afbreuk te doen aan de beoordeling die tot stand kwam in het kader van de tweede beschermingsverzoeken van verzoekers ouders. Uit deze informatie blijkt ook geenszins dat familieleden van opposanten in Georgië vervolgd worden. Deze informatie kan in deze context – mede gelet op het voorgaande – dan ook niet gezien worden als een eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat het normaal is dat hij niet veel meer weet over de problemen van zijn ouders/moeder omwille van het politiek profiel van deze laatste, gelet op zijn psychologische problemen,

verwijst de Raad naar de vaststellingen onder punt 2.3.6. van het onderhavig arrest inzake verzoekers psychologische toestand en herhaalt de Raad dat de beoordeling van de problemen gelinkt aan het politiek profiel van zijn moeder hoe dan ook reeds vast staat.

Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat verzoekers ouders vertegenwoordigers zijn van de oppositie en dat hij daardoor in een gevaarlijke omgeving zou opgevoed worden, stipt de Raad aan uit de stukken van het administratief dossier enkel vermag te blijken dat alleen zijn moeder een louter lid is van de Nationale Beweging en dat in het arrest van 10 juni 2024 inzake het politiek profiel van verzoekers moeder als volgt is gesteld: *“Inzake het politiek profiel van tweede verzoekende partij als lid van de Nationale Beweging, dient verwerende partij te worden bijgetreden waar deze hieromtrent het volgende motiveert: (...)*

Nergens uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt immers dat ze in de jaren voor haar komst naar België geïmigreerd of vervolgd werd omwille van haar politiek activisme. Dat uw echtgenote bij een terugkeer naar haar land van herkomst plots wel zou worden geïmigreerd omwille van haar politiek activisme is dan ook niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote ook dat ze na de geboorte van haar eerste kind in 2014 en gezien de politieke situatie minder actief was, wat een vrees voor vervolging omwille van die reden nog minder aannemelijk maakt. Het attest dat uw vrouw lid is van de Nationale Beweging, dat terug te vinden is op de USB-stick die aan het tweede verzoek om internationale bescherming werd toegevoegd, doet hier niets aan af.” De geopperde gevolgtrekking dat verzoeker omwille van het politiek profiel van zijn ouder(s) in een gevaarlijke omgeving zou opgevoed worden, noopt niet tot een afzonderlijk onderzoek.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar de algemene (politieke) situatie in Georgië, stelt de commissaris-generaal dat dit louter om een algemene vaststelling gaat en dat daaruit niet blijkt dat verzoeker en zijn familie daardoor systematisch vervolging zouden moeten vrezen omwille van hun pro-Europese houding, zoals ook op definitieve wijze beoordeeld werd naar aanleiding van de tweede beschermingsverzoeken van zijn ouders.

Hoewel verzoeker niet gevolgd kan worden in zijn bewering in het verzoekschrift dat de algemene (politieke) situatie volledig nieuw is sinds de behandeling van de beschermingsverzoeken van zijn ouders, gelet op het op 10 juni 2024 gewezen arrest van de Raad 2024 inzake de tweede beschermingsverzoeken van zijn ouders, kan hij wel gevolgd worden dat de situatie sinds dan verslechterd is. Uit de door hem in zijn verzoekschrift aangehaalde recente ontwikkelingen en de internetartikels van *The Daily Beat* die hij bij zijn aanvullende nota voegt, noch uit de COI Focus “Georgië – algemene situatie” van 12 februari 2025 blijkt evenwel dat het louter hebben van pro-Europese sympathieën gelijk staat met systematische vervolging in Georgië en hieruit kan evenmin worden afgeleid dat het voor een minderjarige onmogelijk is om zich in Georgië te ontwikkelen, zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden. De algemene informatie over Georgië kan in deze context – mede gelet op het voorgaande – dan ook niet gezien worden als een eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het door verzoeker bij zijn aanvullende nota gevoegde *screenshot* van MTAVARI.TV, merkt de Raad volledigheidshalve op dat het geenszins duidelijk is wat verzoeker hiermee wenst aan te tonen. Bovendien kan aan dergelijke *screenshots*, gelet op het feit dat deze eenvoudigweg gemanipuleerd kunnen worden, geen bewijswaarde worden toegekend.

Tot slot stipt de Raad aan dat het gegeven dat Georgië niet langer als een veilig land van herkomst wordt beschouwd, geen nieuw gegeven is daar dit reeds in het kader van de tweede beschermingsverzoeken van verzoekers ouders mee in overweging werd genomen. In arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 wordt in dit verband het volgende gesteld: *“Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.”*

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift ook in dit verband zou verwijzen naar zijn psychologische problemen, kan opnieuw dienstig worden verwezen naar het gestelde hierover onder punt 2.3.6. van het onderhavige arrest.

2.3.10. Voor zover verzoeker met zijn verwijzing naar de problemen van zijn moeder ook doelt op de overige problemen die zijn ouders naar aanleiding van hun verzoeken om internationale bescherming aanhaalden (administratief dossier, map landeninformatie), merkt de Raad op dat de beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat hun problemen niet geloofwaardig zijn – definitief is. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun

beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees ten aanzien van de moordenaar van de grootvader van verzoekers vader en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt opnieuw aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat het normaal is dat hij niet veel meer weet over de problemen van zijn ouders gelet op zijn psychologische problemen, verwijst de Raad wederom naar de vaststellingen onder punt 2.3.6. van het onderhavige arrest inzake verzoekers psychologische toestand en herhaalt de Raad dat de beoordeling van betreffende problemen hoe dan ook reeds vast staat.

2.3.11. Vervolgens oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, dat verzoekers vrees voor een eventuele terugkeer naar Georgië louter uit gebrek aan kennis over zijn land van herkomst op zich geen element is dat ressorteert onder de definitie van internationale bescherming. Eventuele aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Georgië houden geen enkel verband met een gegronde vrees voor vervolging in verzoekers hoofde in Georgië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, dat hij op de leeftijd van vijf jaar verlaten heeft, bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in zijn hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Te dezen kan overigens worden opgemerkt dat verzoeker, op heden tien jaar oud, bij een eventuele terugkeer op zijn ouders en zijn andere familieleden ter plaatse zou kunnen rekenen om meer te weten te komen over de gewoonten en gebruiken in Georgië en zich op die manier te integreren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat dit een *“al te vlugge en eenvoudige conclusie”* is en dat rekening moet worden gehouden met het feit dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud een aantal elementen slechts vluchtig aanhaalde en zich hierover niet volledig kon uitdrukken door de drukte van het (op het eerste gezicht goed verlopen) persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, verwijst de Raad dienstig naar het gestelde onder punt 2.3.6. van het onderhavige arrest. Voor zover hij met dit betoog meent dat hij niet alles kon vertellen door stress, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoeker niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument veel stress te hebben gehad tijdens voormeld verhoor, doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Verder benadrukt de Raad nog dat er *in casu* geen gegevens voorhanden zijn waaruit blijkt dat stress of eventuele andere problemen verzoeker verhinderd zouden hebben op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en de kern van zijn asielmotieven op een dienstige wijze uiteen te zetten.

2.3.12. Voorts is het feit, dat verzoeker niet naar Georgië zou kunnen terugkeren omdat schoolgaande kinderen en leerkrachten er worden geslagen, een loutere blote bewering die hij op geen enkele wijze kon, dan wel kan onderbouwen. Hij slaagt er bovendien geenszins in het structureel karakter van deze loutere bewering aan te tonen. Dit geldt eveneens voor de verder louter hypothetische verklaring van zijn advocaat die stelde dat verzoeker bij een eventuele terugkeer naar het pro-Russische Georgië mogelijk zou worden uitgesloten op school omwille van zijn lang verblijf in het Westen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). In zoverre verzoeker in het verzoekschrift zou insinueren dat hij ook hieromtrent bepaalde elementen moeilijk of niet kon toelichten, verwijst de Raad dienstig naar hetgeen hierover hierboven wordt gesteld.

2.3.13. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, andere dan het psychologisch attest, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming

voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij, in het Frans, de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.3.17. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.18. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.19. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. ALLISON

V. SERBRUYNS